

شیوه‌نامه: نیلی احمدآبادی، ثنا، قدیمی، بهرام، و شجاعی، معصومه. (۱۴۰۴). واکاوی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی: یک نمونه پژوهش کیفی. آموزش، تربیت و توسعه پایدار، ۳(۳)، ۱۴-۱۰.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

واکاوی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی: یک نمونه پژوهش کیفی

ثنا نیلی احمدآبادی^۱، بهرام قدیمی^۲، معصومه شجاعی^۳

۱. گروه جامعه‌شناسی ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. دانشیار، گروه رفتاری حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

* ایمیل نویسنده مسئول: 1532535041@aiu.ir

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، واکاوی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی بود. به لحاظ روش‌شناسی این پژوهش از نوع کیفی و روش آن تحلیل مضمون تعمقی (کلارک و براون، ۲۰۲۱) بود. در پژوهش حاضر محیط پژوهش کلیه نخبگان ورزشی بود. شرکت کنندگان شامل دوازده نفر از آنان بود که به شکل هدفمند انتخاب شدند. انتخاب نخبگان تا اشیاع داده‌ها ادامه یافت که پس از ۸ نفر به وقوع پیوست با این حال انتخاب شرکت کنندگان تا ۱۲ نفر ادامه یافت. در این پژوهش در بخش کیفی برای استخراج مولفه‌های شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد. به منظور تحلیل داده‌ها و با توجه به اینکه محققین درصدد یافتن سازه‌های زیربنایی دستیابی به شیوه‌های ارتقای فرهنگی در ورزش بودند، از روش پژوهش تحلیل مضمون به روش شش مرحله‌ای براون و کلارک (۲۰۰۶) استفاده شد. نتایج نشان داد دیدگاه نخبگان در خصوص فرهنگ در ورزش از سه مقوله برخوردار است: ۱) چستی فرهنگ در میادین ورزشی با کدهای سازمان‌دهنده‌ی توجه به اخلاقیات و ارزش‌های اخلاقی؛ ۲) چگونگی دستیابی به اهداف فرهنگی با کدهای سازمان‌دهنده‌ی مشخص بودن ارزش‌ها، مشخص سازی اهداف با توجه به ارزش‌ها، کنش‌های منطبق با اهداف و ارزش‌ها و ۳) موانع دستیابی به اهداف با کدهای سازمان‌دهنده‌ی موانع سیستمی، موانع فردی و موانع اجتماعی. با توجه به این نتایج می‌توان گفت: ارتقای فرهنگی در ورزش، نیاز به درک چستی و اهمیت فرهنگ در ورزش توسط ورزشکاران و فراهم سازی بافت عوامل موثر بر بهینه سازی تحقق اهداف فرهنگی در محیط ورزشی و مدیریت موانع تحقق اهداف فرهنگی دارد.

کلیدواژه‌گان: اهداف فرهنگی، نخبگان ورزشی، تحلیل مضمون

تاریخ ارسال: ۲۰ خرداد ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۸ شهریور ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۵ شهریور ۱۴۰۴

تاریخ چاپ: ۲۹ شهریور ۱۴۰۴

How to cite: Nili Ahmadabadi, S., Ghadimi, B., & Shojaei, M. (2025). Exploring Approaches to Achieving Cultural Objectives in Sports from the Perspective of Sports Elites: A Qualitative Study. *Training, Education, and Sustainable Development*, 3(3), 1-14.

© 2025 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Exploring Approaches to Achieving Cultural Objectives in Sports from the Perspective of Sports Elites: A Qualitative Study

Sana Nili Ahmadabadi¹, Bahram Ghadimi^{1*}, Masoumeh Shojaei²

1. Department of Sport Sociology, SR.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. Associate Professor, Department of Motor Behavior, Faculty of Sport Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran.

*Corresponding Author's Email: 1532535041@aiu.ir

Abstract

The aim of the present study was to explore approaches to achieving cultural objectives in sports from the perspective of sports elites. Methodologically, this study employed a qualitative design, specifically the method of reflexive thematic analysis (Braun & Clarke, 2021). The research environment consisted of all sports elites. The participants included twelve individuals selected through purposive sampling. Data collection continued until theoretical saturation, which occurred after eight participants; however, recruitment was extended to twelve participants. In the qualitative phase, semi-structured interviews were used to extract the components of approaches to achieving cultural objectives in sports. For data analysis, and given that the researchers sought to identify the underlying constructs of approaches for cultural enhancement in sports, the six-phase thematic analysis method of Braun and Clarke (Braun & Clarke, 2006) was employed. The findings revealed that the perspectives of sports elites on culture in sports can be categorized into three major themes: (1) the essence of culture in sports arenas, with organizing codes including attention to ethics and moral values; (2) approaches to achieving cultural objectives, with organizing codes including clarification of values, defining objectives based on values, and actions aligned with objectives and values; and (3) barriers to achieving cultural objectives, with organizing codes including systemic barriers, individual barriers, and social barriers. Based on these results, it can be concluded that cultural development in sports requires an understanding of the nature and importance of culture in sports by athletes, the provision of contextual factors that facilitate the optimization of achieving cultural objectives in the sports environment, and effective management of barriers that hinder the realization of cultural objectives.

Keywords: *cultural objectives, sports elites, thematic analysis*

Submit Date: 10 June 2025

Revise Date: 30 August 2025

Accept Date: 06 September 2025

Publish Date: 12 October 2025

فرهنگ همواره به عنوان یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های اجتماعی و انسانی، در شکل‌دهی به هویت فردی و جمعی و نیز در ارتقای رفتارهای اجتماعی نقش کلیدی ایفا کرده است. در حوزه ورزش نیز فرهنگ به منزله بستری ارزشمند عمل می‌کند که نه تنها چارچوب‌های اخلاقی و اجتماعی را به ورزشکاران منتقل می‌سازد، بلکه زمینه‌ساز گسترش ارزش‌هایی همچون جوانمردی، مسئولیت‌پذیری، و رعایت اصول اخلاقی است (Sanei & Mohammadi Rezini, 2024). ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی و فرهنگی، عرصه‌ای است که در آن تعاملات انسانی، رقابت سالم و توسعه اخلاقی همزمان رخ می‌دهد، و همین امر اهمیت پرداختن به اهداف فرهنگی در ورزش را دوچندان می‌سازد (Pashaei, 2024).

در واقع، پیوند میان فرهنگ و ورزش یک رابطه دوسویه است؛ از یک سو ورزش می‌تواند ابزاری برای انتقال و تقویت فرهنگ باشد و از سوی دیگر فرهنگ می‌تواند رفتارها، نگرش‌ها و هنجارهای حاکم بر فضای ورزشی را شکل دهد. پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند که ورزشکاران نه تنها نقش الگویی برای جامعه دارند، بلکه می‌توانند ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی را به نسل‌های مختلف منتقل کنند (Mohammadi & Bastami, 2024). این نقش به ویژه در شرایطی که جامعه با چالش‌های اخلاقی و اجتماعی مواجه است، برجسته‌تر می‌شود. بنابراین، بررسی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی، ضرورتی اساسی برای توسعه پایدار فرهنگی در این حوزه محسوب می‌شود (Mahidashti et al., 2024).

از سوی دیگر، در دنیای امروز که رسانه‌های اجتماعی و جریان‌های فرهنگی جهانی نقش پررنگی در شکل‌دهی به سبک زندگی افراد دارند، ورزش بیش از پیش به عرصه‌ای برای تعامل فرهنگی بدل شده است. تغییرات فرهنگی ناشی از نفوذ رسانه‌ها و گسترش ارزش‌های جهانی می‌تواند هم فرصت‌هایی برای ارتقای فرهنگ در ورزش ایجاد کند و هم تهدیدهایی برای تضعیف هویت فرهنگی به همراه داشته باشد (Karimi & Bastami, 2024). در این شرایط، نهادهای ورزشی و فرهنگی باید نقش فعالی در جهت‌دهی به فرآیندهای فرهنگی ایفا کنند تا بتوانند از ظرفیت ورزش برای تقویت هویت ملی و اخلاق اجتماعی بهره‌برداری نمایند (Hamoud et al., 2024).

یکی از مهم‌ترین ابعاد بررسی فرهنگ در ورزش، توجه به اخلاق حرفه‌ای و چگونگی نهادینه‌سازی آن است. اخلاق حرفه‌ای به منزله مجموعه‌ای از ارزش‌ها و اصول اخلاقی می‌تواند مسیر توسعه ورزش را هموارتر ساخته و از بروز رفتارهای انحرافی جلوگیری کند (Fallah et al., 2024). نهادینه‌سازی اخلاق در ورزش، نیازمند تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های هدفمند و همچنین توجه به زمینه‌های اجتماعی، فردی و نهادی است (Agharazi et al., 2023). در این راستا، نخبگان ورزشی می‌توانند با ارائه دیدگاه‌های خود نقش مهمی در تدوین راهبردهای فرهنگی در ورزش ایفا کنند.

علاوه بر این، در بسیاری از پژوهش‌ها به نقش فرهنگ‌های بومی و آیینی در تقویت سرمایه اجتماعی و توسعه اخلاق ورزشی اشاره شده است. برای نمونه، ورزش‌های سنتی مانند زورخانه‌ای و کشتی پهلوانی همواره حامل ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی عمیق بوده‌اند که می‌توانند به عنوان الگوهایی برای انتقال ارزش‌ها به نسل‌های جدید مورد استفاده قرار گیرند (Fahim Devin & Asadollahi, 2022). چنین ورزش‌هایی نه تنها بعد جسمانی ورزشکاران را تقویت می‌کنند، بلکه زمینه‌ساز رشد اخلاقی و اجتماعی نیز می‌شوند.

با وجود اهمیت فراوان فرهنگ در ورزش، چالش‌های متعددی بر سر راه دستیابی به اهداف فرهنگی وجود دارد. برخی از این چالش‌ها به سطح فردی مربوط می‌شوند؛ مانند تمایل به شهرت، بی‌ثباتی هیجانی، یا اولویت دادن به موفقیت فردی بر ارزش‌های اخلاقی (Safari Dolou et al., 2021). برخی دیگر در سطح نهادی و سیستمی رخ می‌دهند؛ مانند نبود سیاست‌های فرهنگی شفاف، ضعف در آموزش اخلاقی ورزشکاران و مربیان، و کمبود منابع مالی برای اجرای برنامه‌های فرهنگی (Molanorouzi, 2021). همچنین، عوامل اجتماعی نظیر نفوذ رسانه‌های اجتماعی و فشارهای ناشی از انتظارات هواداران نیز می‌تواند مانع از تحقق اهداف فرهنگی در ورزش شود (Latifard & Safari, 2021).

با این حال، شواهد نشان می‌دهد که ورزش همچنان ظرفیت بالایی برای توسعه فرهنگی دارد. برای مثال، نهادهایسازی مدیریت اخلاقی در ورزش می‌تواند به عنوان راهبردی اساسی در پیشگیری از بروز رفتارهای غیر فرهنگی عمل کند و اعتماد عمومی به نهادهای ورزشی را افزایش دهد (Derakhshandeh Ghaferokhi et al., 2021). افزون بر این، ورزش می‌تواند ابزاری قدرتمند در دیپلماسی عمومی کشورها باشد و با ارتقای تصویر فرهنگی و اخلاقی ملت‌ها در سطح جهانی، نقش مؤثری در تعاملات بین‌المللی ایفا کند (Abdollahi et al., 2021).

نقش نهادهای اجتماعی و فرهنگی در تقویت ارزش‌های اخلاقی در ورزش نیز قابل توجه است. تحقیقات نشان داده‌اند که مشارکت این نهادها می‌تواند زمینه‌ساز ارتقای ارزش‌های اخلاقی و اسلامی در ورزش باشد و مانع از انحرافات رفتاری گردد (Safari Dolou et al., 2020). همچنین، طراحی مدل‌هایی برای نهادهایسازی اخلاق در ورزش به کمک ابزارهای مدیریتی و فرهنگی می‌تواند به ترویج اخلاق حرفه‌ای و ارتقای ارزش‌های اجتماعی بینجامد (Mand Alizadeh, 2020).

به طور کلی، ورزش عرصه‌ای است که همواره در معرض تعامل میان ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی قرار دارد. بررسی نقش فرهنگ قومی و بومی در توسعه ورزش نیز نشان داده است که توجه به این ابعاد فرهنگی می‌تواند انسجام اجتماعی و همبستگی بین‌اقوامی را تقویت کند (Ghasemian et al., 2019). در واقع، ورزش نه تنها در سطح فردی موجب ارتقای توانایی‌ها و ارزش‌های اخلاقی می‌شود، بلکه در سطح اجتماعی نیز به عنوان ابزاری برای ایجاد همبستگی و تعامل فرهنگی عمل می‌کند (Khosromanesh et al., 2018).

از سوی دیگر، اخلاق ورزشی به منزله شاخصی مهم در تحقق عدالت، بازی منصفانه و رعایت هنجارها و قوانین شناخته می‌شود. رعایت اصول «بازی جوانمردانه» نه تنها از بروز رفتارهای غیر اخلاقی جلوگیری می‌کند، بلکه زمینه‌ساز ارتقای روحیه احترام متقابل و همکاری نیز هست (Nadaiy & Alavi, 2009). این موضوع نشان می‌دهد که دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش، صرفاً با تأکید بر مهارت‌های فنی امکان‌پذیر نیست، بلکه نیازمند توجه هم‌زمان به ابعاد اخلاقی، اجتماعی و فرهنگی است.

بنابراین، با توجه به اهمیت فرهنگ در ورزش و چالش‌های موجود، ضرورت دارد تا پژوهش‌های علمی به‌ویژه با رویکردهای کیفی، به واکاوی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در این حوزه بپردازند. در این میان، استفاده از تجارب نخبگان ورزشی می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در تدوین راهکارهای کاربردی داشته باشد. این نخبگان با درک عمیق از ابعاد اخلاقی، اجتماعی و مدیریتی ورزش می‌توانند راهنمای مناسبی برای سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی باشند. هدف مطالعه حاضر نیز در همین راستا قرار دارد و می‌کوشد به این پرسش پاسخ دهد که «شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی چیست؟».

روش‌شناسی

روش پژوهش، محیط پژوهش و شرکت کنندگان: با توجه به اینکه موضوع این پژوهش واکاوی شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از دیدگاه نخبگان ورزشی بود. بنابراین به لحاظ روش شناسی این پژوهش از نوع کیفی و روش آن تحلیل مضمون تعمقی (کلارک و براون، ۲۰۲۱) بود. در پژوهش حاضر محیط پژوهش کلیه نخبگان ورزشی (ورزشکاران زن و مرد قهرمان ملی، صاحب‌نظران ورزش زنان، مدیران ورزش، جامعه‌شناسان ورزشی و حقوق‌دانان ورزشی) بود. نمونه شامل دوازده نفر از آنان بود. انتخاب نخبگان تا اشباع داده‌ها ادامه یافت. اشباع داده‌ها پس از ۸ نفر به وقوع پیوست با این حال انتخاب شرکت کنندگان تا ۱۲ نفر افزایش یافت و به شکل هدفمند انجام شد. اطلاعات جمعیت‌شناختی این افراد در جدول ۱، ارائه شده است. ملاک‌های ورود عبارت بودند از: ۱) در حوزه ورزشی تخصص داشته باشند (قهرمان، مدال آور، استاد در رشته ورزشی، مربی برجسته و یا استاد دانشگاه در حوزه ورزش) و ۲) توانایی پاسخگویی به سوالات پژوهشی را داشته باشند. ملاک‌های خروج عبارت بودند از ۱) ناتوانی از پاسخگویی مناسب به سوالات و ۲) تمایل به خروج از پژوهش.

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان

ردیف	جنسیت	سابقه کاری (ورزشی)	تحصیلات	رشته تحصیلی	زمینه فعالیت
۱	مرد	۱۸ سال	دکتری	جامعه‌شناسی ورزشی	عضو هیات علمی دانشگاه
۲	زن	۱۲ سال	کارشناسی‌ارشد	مدیریت ورزشی	عضو تیم ملی والیبال
۳	مرد	۱۵ سال	کارشناسی‌ارشد	تحصیلات حوزوی	مسئول فرهنگی ورزشی حوزه علمیه بانوان
۴	مرد	۱۵ سال	دانشجوی دکتری	مدیریت ورزشی	عضو تیم ملی والیبال
۵	مرد	۲۱ سال	دکتری	جامعه‌شناس ورزشی	عضو هیات علمی دانشگاه
۶	مرد	۲۵ سال	دکتری	حقوق ورزشی	عضو هیات علمی دانشگاه
۷	زن	۲۸ سال	دکتری	مدیریت ورزشی	مدیر کل دفتر سیاست‌گذاری و توسعه ورزش بانوان
۸	مرد	۱۵ سال	کارشناسی‌ارشد	حقوق ورزشی	عضو کمیته حقوقی فدراسیون بسکتبال
۹	زن	۲۶ سال	کارشناسی‌ارشد	مددکار اجتماعی	مسئول بسیج ورزش بانوان
۱۰	مرد	۱۵ سال	کارشناسی	تربیت‌بدنی	عضو تیم ملی بسکتبال
۱۱	زن	۱۸ سال	دکتری	جامعه‌شناسی ورزشی	عضو هیات علمی دانشگاه
۱۲	زن	۱۰ سال	دانشجوی کارشناسی	تربیت‌بدنی	عضو تیم ملی صخره‌نوردی

در این پژوهش در بخش کیفی برای استخراج مولفه‌های شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد. فرایند مصاحبه نیمه ساختاریافته به این صورت بود که قبل از انجام مصاحبه بر اساس ادبیات پژوهشی و نظری و نیز از طریق مشورت با اساتید راهنما و مشاور سؤالاتی در مورد کشف شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در دنیای ورزش آماده شد. پس از دستیابی به اجماع نظر در این زمینه، فرم نهایی کلی مصاحبه تدوین و جلسات مصاحبه با تکیه بر سؤالات تدوین شده تنظیم شد. این مصاحبه حاوی سؤالاتی در زمینه موضوعات مهم در زمینه اثر متقابل فرهنگ و ورزش بر هم و چگونگی دستیابی به این اهداف بود. در پایان مصاحبه، از شرکت‌کننده‌ها درخواست شد تا اگر مطلب دیگری را برای تکمیل اطلاعات لازم می‌دانند بیان کنند تا مطلب مهمی از قلم نیافتد. با این حال سؤالات اجباری نبودند و شرکت‌کننده‌ها می‌توانستند به هر کدام از سؤالات که تمایل ندارند پاسخ ندهند و در طول فرایند مصاحبه همه مصاحبه‌ها ضبط شد. علاوه بر ضبط صدا، یادداشت برداری نیز صورت گرفت. گاهی مواقع این کار در حین مصاحبه و بلافاصله بعد از آن صورت می‌گرفت. کار دیگری که برای درک صحیح گفته‌های شرکت‌کننده‌ها صورت می‌گرفت این بود که غالباً گفته‌های آن‌ها به‌طور خلاصه بازگو می‌شد و از آن‌ها خواسته می‌شد تا صحت درک گفته‌های‌شان را تأیید کنند. مدت‌زمان طول کشیدن مصاحبه‌ها بین ۳۵ تا ۵۰ دقیقه بود. مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با تمرکز بر روی موضوعات یا نکات اصلی پوشش‌دهنده‌ی موضوع پژوهش، شروع شد.

برای رعایت اعتبار و پایایی نتایج، نکات زیر بر اساس نظر رز و جانسون (۲۰۲۰) به شرح زیر رعایت شد:

- ۱) سودمندی که نشان‌دهنده آن است، که یافته‌های حاصل از پژوهش کیفی، سودمند و روشن‌کننده پژوهش مورد مطالعه است و با توجه به این که هدف این پژوهش، دستیابی به شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی بود پس می‌تواند در جهت آگاهی‌دهی به متولیان ورزشی باشد؛
- ۲) تمامیت زمینه‌ای که نشان می‌دهد پدیده‌ی تحت مطالعه با توجه به زمینه مورد بررسی قرار گرفت و به منظور رعایت این هدف در پژوهش حاضر تلاش شد تا با مصاحبه عمیق صدای این دسته از نخبگان شنیده شود تا زمینه مورد بررسی را کامل‌تر توصیف نماید؛ (۳) موقعیت محقق رعایت شد که محقق با درک جایگاه خویش تأثیر ناآگاهانه بر تفسیر مصاحبه‌ها نداشته باشد. در این پژوهش محقق تلاش کرد، تا با آگاهی از جایگاه خویش، از هر گونه سوگیری در انتخاب آزمودنی‌ها، تحلیل و تفسیر مصاحبه‌ها پرهیز نماید، همچنین با کمک گرفتن از یک متخصص دیگر در تحلیل‌ها، از هر گونه تأثیر ناآگاهانه بر تفسیرها و تحلیل‌ها بپرهیزد. (۴) روش گزارش منظور از ملاک سبک گزارش، سبکی است که سایر متخصصان و بهره‌برداران از آن به خوبی بتوانند نتایج پژوهش را درک کنند. در این پژوهش تلاش شد تا گزارش‌های کیفی به شکل جدول و نموداری درآید تا فهم آن آسان گردد؛ (۵) سه سوسازی محققین یعنی افراد مختلف کدگذاری و تحلیل داده‌ها را انجام دهند. در این پژوهش مصاحبه توسط محقق کدگذاری و تحلیل داده‌ها توسط محقق، استاد راهنما و یک متخصص کدگذاری پژوهش‌های کیفی انجام شد.

پس از اخذ مجوز و هماهنگی‌های لازم، محقق با راهنمایی استاد راهنما و مشاور و براساس ملاک‌های ورود و خروج و سپس به شیوه‌ی هدفمند و کرانه‌ای (نخبگان در حیطه ورزشی) بر اساس ملاک‌های ورود و خروج انتخاب شدند و پس از ارائه دعوتنامه در فضای دلخواه مصاحبه‌شوندگان مورد مصاحبه قرار گرفتند.

به منظور تحلیل داده‌ها و با توجه به اینکه محققین درصدد یافتن سازه‌های زیربنایی دستیابی به شیوه‌های ارتقای فرهنگی در ورزش بود، از روش پژوهش تحلیل مضمون به روش شش مرحله‌ای براون و کلارک (۲۰۰۶) به شرح ذیل استفاده شد:

آشنا شدن با داده‌ها، (۲) تولید کدهای اولیه، (۳) جستجوی مقوله‌ها، (۴) بررسی مقوله‌ها، (۵) تعریف و نام‌گذاری (۶) آماده‌سازی گزارش.

۱- به منظور تجزیه و تحلیل، کار با خواندن کلیه مصاحبه‌ها آغاز شد تا بازنگری کلی در مورد آن‌ها صورت گیرد.

۲- در خوانش مجدد، یک کدگذاری خط به خط انجام شد که طی آن هر جمله در مصاحبه یک کد را دریافت می‌کرد و آن‌ها از درک محقق، استاد راهنما ناشی شده بودند. از همین رو ادعا نمی‌شود که کدها منحصر از داده‌ها ناشی شده‌اند. در راهکارهای ارائه شده از سوی براون و کلارک (۲۰۲۱) در مورد اجرای تحلیل تماتیک، همه داده‌ها کدگذاری می‌شوند و کدها در قالب کدهای انتزاعی بیشتر و بیشتری گردآوری می‌شوند تا وقتی که بتوانند نمایانگر یک مقوله یا الگو باشند.

۳- بعد از کدگذاری اولیه، کدها در قالب واحدهای بزرگتر ادغام شدند که دارای محتوای معنایی مشابه بودند. این ادغام کردن کدها در قالب واحدهای بزرگتر تا جایی که تنها تعداد اندکی از آن‌ها باقی ماند، ادامه یافت. گام بعدی در تحلیل یکپارچه سازی کدها در قالب مقوله‌ها بود. سپس کدها به مقوله‌ها یا «الگوها» بدل شدند. در این مطالعه یک مقوله به عنوان کوچکترین واحدی تعریف شد که می‌تواند به شیوه‌ای معنادار بیانگر کدهایی باشد که در آن گنجانده شده‌اند. برای مثال، یک مقوله می‌تواند نمایانگر مفهومی زیربنایی باشد که می‌توان کدهای لحاظ شده در آن را به عنوان تجلی‌های آن در نظر گرفت یا می‌تواند به کدهای «مشابه» با محتوی واگرا معنا بدهد که از طریق اشاره مستقیم همسانی ندارند. در پایان مقولات اصلی شکل گرفت.

یافته‌ها

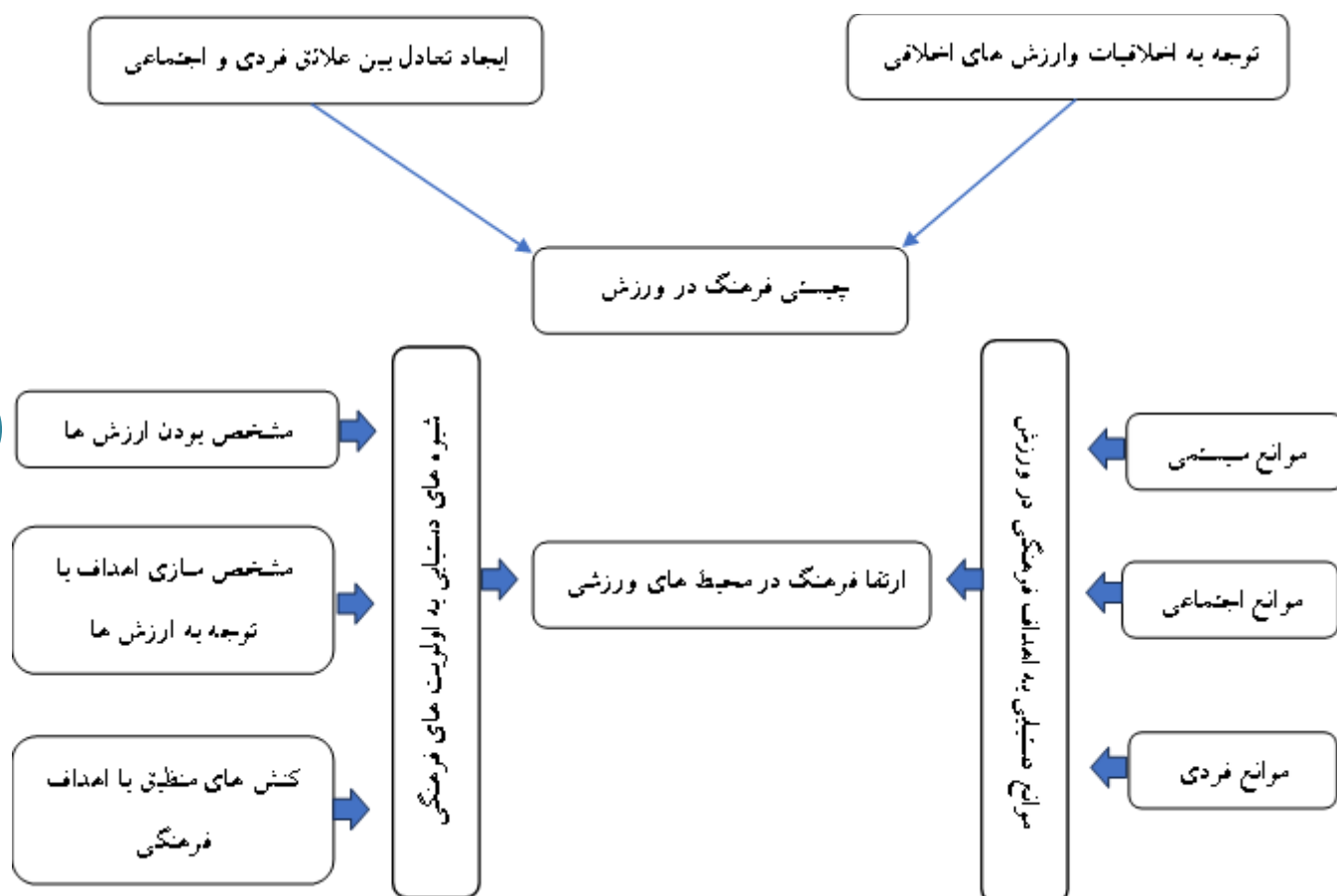
جدول ۲ نتایج تحلیل مضمون را نشان می‌دهد که حاصل ۱۲۰ کدبندی اولیه بود که از کدبندی‌های اولیه ۳۲ کدبندی پایه، و از کدبندی‌های پایه ۸ مقوله‌ی سازمان‌دهنده و از مقولات سازمان‌دهنده سه مقوله‌ی فراگیر استخراج شد که مرتبط با شیوه‌های بود. جدول زیر این کدبندی‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۱. مقولات مستخرج از مصاحبه با نخبگان ورزشی در زمینه فرهنگ و ارتقای فرهنگ در ورزش

کدبندی پایه	کدبندی سازمان‌دهنده	کدبندی فراگیر
ورزشکاران در کنار توجه به کسب رتبه و مقام به اخلاقیات توجه کنند	توجه به اخلاقیات و ارزش‌های اخلاقی	چیزیستی فرهنگ در ورزش
ورزشکاران همراه با پرورش جسم به تربیت اخلاقی بپردازند		
ورزشکاران ارزش‌های اصیل انسانی را در کنار موفقیت ارج گذارند		
ورزشکاران به اندازه موفقیت فردی برای رعایت اخلاق ارزش قائل باشند		
مسئولیت‌پذیری نسبت به وظایف ورزشکاری برای خود و جامعه	ایجاد تعادل بین علائق فردی و علائق اجتماعی	
تقدم اعتلای تیم، منطقه، گروه و جامعه به پیشرفت فردی مطلق		
مشخص بودن ارزش‌ها برای فدراسیون‌های ورزشی	مشخص بودن ارزش‌ها	شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش
تبعیت مسئولین فدراسیون‌ها از ارزش‌های اخلاقی		
تنظیم قوانین مطابق با ارزش‌ها		
مشخص سازی اهداف اخلاقی در کنار اهداف قهرمانی	مشخص سازی اهداف با توجه به ارزش‌ها	
تربیت مربیان مطابق با اهداف مرتبط با ارزش‌های اخلاقی		
آموزش اخلاق در کنار آموزش‌های حرفه‌ای	کنش‌های منطبق با اهداف	شیوه‌های دستیابی به اهداف فرهنگی در محیط ورزشی
معرفی الگوهای اخلاقی و پهلوانی	فرهنگی	

نظارت بر اهداف اخلاقی همچون اهداف حرفه‌ای		موانع فردی	موانع دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش
نظارت بر اخلاق در سطح ورزش‌های همگانی			
ضمانت اجرایی قانون در مقابل رفتارهای غیرفرهنگی			
اهمیت دادن به دور شدن هوادار غیراخلاقی از زمین بازی			
شناسایی باندها و گروه‌های غیراخلاقی هوادار و مدیریت آنان توسط باشگاه‌ها			
بی‌ثباتی هیجانی در بین ورزشکاران			
بی‌ثباتی هیجانی در بین مربیان و مدیران			
بی‌توجهی مدیران و مربیان به اهمیت اخلاق و فرهنگ در کنار رشد جسمانی			
توجه طلبی بیمارگونه ورزشکار			
عشق به شهرت به قیمت قربانی کردن فرهنگ و ارزش‌ها			
هوادار بی‌ثبات هیجانی		موانع اجتماعی	کدبندی سازمان دهنده
کدبندی اولیه			
منابع محدود مالی در مقابل هزینه‌های ورزشکاران			
تشکیل شبکه‌های ارتباطی غیر رسمی در فدراسیون‌ها			
پیروی از شبکه‌های ارتباطی به جای توجه به توانایی ورزشکاران			
بی‌توجهی برای پیشگیری و بهبود افت فرهنگی در ورزش همگانی و حرفه‌ای			
نفوذ رسانه‌های اجتماعی بر رفتارهای ورزشکاران			
غالب شدن فرهنگ غربی بر سبک زندگی ورزشکاران			
واپس روی اجتماعی محیط‌های ورزشی از قدرت عقلانیت و اخلاق به سمت هیجان زدگی			
انتظارات سخیف هواداران			
هوادارن هیجان خواه		موانع فردی	کدبندی فراگیر
خود محور بودن ورزشکار			
رقابت جویی			
پیشی گرفتن هیجان از خرد			

همانگونه که در جدول (۲) مشاهده می‌گردد طبق نظر نخبگان ورزشی مورد مطالعه، سه مقوله فراگیر از داده‌ها استخراج شد که عبارت بودند از: (۱) چپستی فرهنگ در میادین ورزشی با کدهای سازمان‌دهنده‌ی توجه به اخلاقیات و ارزش‌های اخلاقی؛ (۲) چگونگی دستیابی به اهداف فرهنگی با کدهای سازمان‌دهنده‌ی مشخص بودن ارزش‌ها، مشخص سازی اهداف با توجه به ارزش‌ها، کنش‌های منطبق با اهداف و ارزش‌ها و (۳) موانع دستیابی به اهداف با کدهای سازمان‌دهنده‌ی موانع سیستمی، موانع فردی و موانع اجتماعی. شکل ۱ نگاره‌ی این تحلیل مضمون را نشان می‌دهد.

شکل ۱. مدل نهایی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که دیدگاه نخبگان ورزشی در خصوص فرهنگ در ورزش در سه مقوله اصلی قابل تبیین است: نخست، چیستی فرهنگ در میدادین ورزشی؛ دوم، چگونگی دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش؛ و سوم، موانع دستیابی به اهداف فرهنگی. این سه مقوله نشان می‌دهد که فرهنگ در ورزش نه تنها یک مقوله انتزاعی بلکه یک چارچوب عملیاتی است که باید در سطوح فردی، نهادی و اجتماعی به آن پرداخته شود. نتایج پژوهش در راستای تأکید بر اهمیت ارزش‌ها و اخلاقیات در ورزش، هم‌راستا با بدنه وسیعی از پژوهش‌های پیشین است که بر نقش اخلاق حرفه‌ای و ارزش‌های فرهنگی در توسعه پایدار ورزش تأکید داشته‌اند (Sanei & Mohammadi Rezini, 2024).

در تبیین مقوله نخست، یعنی چیستی فرهنگ در ورزش، نتایج نشان داد که نخبگان معتقدند توجه به اخلاقیات، ارزش‌های اخلاقی و جوانمردی رکن اساسی فرهنگ ورزشی است. این یافته با تأکید پژوهش پاشایی بر فرهنگ زورخانه‌ای به عنوان میراث هویتی و تاریخی ایران همسو است، جایی که ارزش‌های پهلوانی و اخلاقی به عنوان هسته اصلی فرهنگ ورزشی معرفی شده‌اند (Pashaei, 2024). در واقع، چیستی فرهنگ در ورزش، تنها به جنبه‌های ظاهری آن محدود نمی‌شود، بلکه بر پایه مفاهیم عمیق اخلاقی و اجتماعی استوار است. این نتیجه همچنین با پژوهش‌هایی که نشان داده‌اند ورزش ابزاری برای ارتقای هویت جمعی و ارزش‌های اجتماعی است همخوانی دارد (Mohammadi & Bastami, 2024).

نتایج مربوط به مقوله دوم، یعنی چگونگی دستیابی به اهداف فرهنگی، نشان داد که مشخص بودن ارزش‌ها و اهداف، همسوسازی رفتارها با ارزش‌ها و کنش‌های منطبق با اهداف از جمله عناصر کلیدی هستند. این نتیجه نشان می‌دهد که دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش نیازمند یک چارچوب روشن و هماهنگ است. پژوهش ماهیدشتی و همکاران نشان داد که فعالیت‌های جسمانی نظیر یوگا زمانی مؤثر واقع می‌شوند که با رویکردی ارزشی و هدفمند همراه باشند، زیرا این امر به بهبود تنظیم هیجان و کاهش اضطراب کمک می‌کند و همسو با ارزش‌های فرهنگی جامعه قرار می‌گیرد (Mahidashti et al., 2024). مشابه این یافته‌ها، پژوهش کریمی و بسطامی نیز تأکید کرده است که طراحی مدل‌های اخلاق حرفه‌ای برای ورزشکاران نیازمند شفاف‌سازی ارزش‌ها و ترجمه آن‌ها به اهداف عملیاتی است (Karimi & Bastami, 2024).

نکته مهم دیگر آن است که فرهنگ ورزشی تنها در سطح فردی و میان ورزشکاران معنا نمی‌یابد، بلکه به شدت متأثر از ساختارها و نظام‌های نهادی است. یافته‌ها نشان داد که برای تحقق اهداف فرهنگی، باید سیاست‌ها، قوانین و نهادها همگی بر مبنای ارزش‌های اخلاقی تنظیم شوند. این یافته با نتایج پژوهش حمود و همکاران در زمینه تحلیل مدل ساختاری فرهنگ حرفه‌ای در صنعت ورزش همسو است؛ آن‌ها نشان دادند که فرهنگ سازمانی و حرفه‌ای ورزش زمانی تقویت می‌شود که با ارزش‌های اخلاقی پیوند خورده باشد (Hamoud et al., 2024). همچنین، نتایج با پژوهش فلاح و همکاران در زمینه نقش نهادهای مذهبی و فرهنگی در تقویت ارزش‌های اخلاقی و اسلامی در ورزش هم‌جهت است (Fallah et al., 2024). در واقع، نخبگان ورزشی در این مطالعه نیز به اهمیت همگرایی میان نهادهای اجتماعی و ورزشی برای دستیابی به اهداف فرهنگی تأکید کرده‌اند.

یافته‌های مربوط به مقوله سوم یعنی موانع دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش نیز قابل توجه است. نخبگان ورزشی معتقد بودند که موانع فردی (مانند بی‌ثباتی هیجانی و تمایل به شهرت)، موانع سیستمی (نظیر ضعف مدیریتی و کمبود منابع مالی) و موانع اجتماعی (مانند نفوذ رسانه‌ها و انتظارات غیرمنطقی هواداران) موانعی جدی در تحقق اهداف فرهنگی هستند. این یافته‌ها با پژوهش آقارزی و همکاران همخوانی دارد که نشان دادند ضعف در توسعه اخلاق حرفه‌ای در مدیریت ورزش ایران ناشی از کاستی‌های نهادی و فردی است (Agharazi et al., 2023). همچنین، پژوهش فهیم دوین و اسدالهی درباره ورزش‌های آیینی و نقش آن‌ها در توسعه سرمایه اجتماعی نشان داد که فقدان حمایت نهادی و فشارهای اجتماعی می‌تواند مانع بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های فرهنگی ورزش شود (Fahim Devin & Asadollahi, 2022). در سطح اجتماعی، نتایج نشان داد که رسانه‌ها نقشی کلیدی در تغییر رفتارهای هواداران و حتی ورزشکاران دارند. این یافته با پژوهش لطیفی‌فرد و صفاری در زمینه تحلیل رفتار مصرف‌کننده رسانه‌ای هواداران ورزشی هم‌راستا است؛ آنان نشان دادند که رسانه‌ها قادرند نگرش‌ها و ارزش‌های هواداران را بازتعریف کنند و به تبع آن فرهنگ ورزشی را دگرگون سازند (Latififard & Safari, 2021). بنابراین، توجه به نقش رسانه و مدیریت آن در جهت‌دهی به اهداف فرهنگی در ورزش از اهمیت بالایی برخوردار است.

از سوی دیگر، برخی یافته‌ها نشان دادند که غفلت از فرهنگ و اخلاق در ورزش می‌تواند به بروز رفتارهای ضد فرهنگی و غیراخلاقی منجر شود. پژوهش درخشنده قهفرخی و همکاران درباره پیاده‌سازی مدیریت اخلاقی در ورزش نشان داد که نبود مدیریت اخلاقی ساختارمند زمینه‌ساز بروز انحرافات رفتاری می‌شود (Derakhshandeh Ghaferokhi et al., 2021). این یافته همسو با نتایج حاضر تأکید دارد که برای دستیابی به اهداف فرهنگی، نیازمند مدیریت هدفمند و نظارت مستمر هستیم.

افزون بر این، یافته‌های پژوهش حاضر با دیدگاه عبداللهی و همکاران درباره نقش ورزش در دیپلماسی عمومی ایران هم‌جهت است. آنان نشان دادند که ورزش می‌تواند ابزاری قدرتمند برای انتقال ارزش‌های فرهنگی و اخلاقی در سطح بین‌المللی باشد (Abdollahi et al., 2021). بدین معنا که تحقق اهداف فرهنگی در ورزش تنها محدود به عرصه داخلی نیست، بلکه ابعاد بین‌المللی نیز دارد. بنابراین، ارتقای فرهنگ ورزشی می‌تواند علاوه بر ایجاد انسجام داخلی، به بهبود تصویر کشور در سطح جهانی نیز کمک کند.

با توجه به نتایج به دست آمده، می‌توان گفت که فرهنگ در ورزش باید در سه سطح فردی، نهادی و اجتماعی به صورت هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد. در سطح فردی، تربیت اخلاقی ورزشکاران و مربیان، در سطح نهادی، تدوین سیاست‌ها و مقررات مبتنی بر ارزش‌ها و در سطح اجتماعی، مدیریت رسانه‌ها و انتظارات هواداران اهمیت دارد. این رویکرد تلفیقی می‌تواند راهگشای دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش باشد. یافته‌های پژوهش صفری دولو و همکاران نیز در زمینه نقش توسعه اخلاق در ارتقای ارزش‌های اخلاقی، مؤید همین نکته است (Safari, Dolou et al., 2021).

در نهایت، نتایج این پژوهش بر اهمیت تعامل میان فرهنگ قومی و ورزش نیز تأکید دارد. یافته‌ها با پژوهش قاسمیان و همکاران همسو است که نشان دادند فرهنگ قومی می‌تواند نقش مهمی در توسعه ورزش داشته باشد (Ghasemian et al., 2019). همچنین، این نتیجه با پژوهش خسرومنش و همکاران درباره نقش عوامل اجتماعی در ترویج فرهنگ ورزش در ایران همخوانی دارد (Khosromanesh et al., 2018). به بیان دیگر، دستیابی به اهداف فرهنگی در ورزش بدون در نظر گرفتن زمینه‌های فرهنگی بومی و اجتماعی امکان‌پذیر نخواهد بود. یکی از محدودیت‌های مهم پژوهش حاضر آن است که به تفاوت‌های جنسیتی، رشته‌های ورزشی مختلف و گروه‌های سنی متنوع در میان نخبگان ورزشی توجه ویژه‌ای نشده است. این موضوع می‌تواند بر دیدگاه‌ها و تفسیرهای ارائه شده اثرگذار باشد. همچنین، تعداد محدود مشارکت‌کنندگان (۱۲ نفر) اگرچه بر اساس اشباع نظری انتخاب شدند، اما ممکن است نتواند تمامی دیدگاه‌های موجود در جامعه ورزشی ایران را پوشش دهد. علاوه بر این، استفاده از روش مصاحبه نیمه‌ساختاریافته به رغم مزایای آن، محدودیت‌هایی در عمق داده‌ها و امکان سوگیری در پاسخ‌ها ایجاد می‌کند.

پژوهش‌های آینده می‌توانند با بهره‌گیری از رویکردهای ترکیبی (کمی و کیفی) ابعاد مختلف فرهنگ در ورزش را با دقت بیشتری بررسی کنند. همچنین، انجام پژوهش‌هایی با مشارکت ورزشکاران رشته‌های مختلف، هواداران و مدیران ورزشی می‌تواند به غنای داده‌ها بیفزاید. بررسی تأثیر سیاست‌های کلان ورزشی بر ارتقای اهداف فرهنگی نیز از موضوعاتی است که نیازمند توجه بیشتری است. افزون بر این، مقایسه تطبیقی فرهنگ ورزشی در ایران با سایر کشورها می‌تواند دیدگاه‌های تازه‌ای برای توسعه فرهنگ در ورزش ارائه دهد. یافته‌های این پژوهش می‌تواند برای مدیران ورزشی و سیاست‌گذاران فرهنگی کشور مبنای مناسبی برای تدوین راهبردهای عملیاتی باشد. به‌ویژه توجه به تربیت اخلاقی ورزشکاران در کنار پرورش جسمانی، طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی برای مربیان و مدیران، و نظارت دقیق بر رسانه‌ها و رفتارهای هواداری می‌تواند به تحقق اهداف فرهنگی کمک کند. همچنین، ایجاد هم‌افزایی میان نهادهای اجتماعی، مذهبی و فرهنگی با سازمان‌های ورزشی می‌تواند زمینه‌ساز ارتقای ارزش‌های اخلاقی در ورزش شود.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسندگان مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

Extended Abstract

Introduction

Culture has long been recognized as a foundational element in shaping individual and collective identities within societies. In the field of sports, culture is not only a background variable but also an active framework that directs ethical behaviors, social values, and the sustainability of athletic systems (Sanei & Mohammadi Rezini, 2024). Sports, as a deeply embedded social phenomenon, provide an arena where cultural norms, values, and ethical principles are reinforced, challenged, or redefined. This dual relationship highlights that sports both influence and are influenced by culture, making the pursuit of cultural objectives in sports an area of significant scholarly interest (Pashaei, 2024).

Research suggests that sports can act as a vehicle for strengthening identity, transmitting cultural heritage, and enhancing social cohesion. However, without a conscious framework of cultural objectives, sports may also lead to the erosion of values and the dominance of short-term achievements over ethical concerns (Mohammadi & Bastami, 2024). As such, understanding the mechanisms through which cultural goals are integrated into sports practices is vital, particularly from the perspective of elites whose experiences and insights shape the direction of policy and practice (Mahidashti et al., 2024).

Professional ethics and value-driven approaches are at the heart of cultural objectives in sports. Studies show that ethical principles in sports not only improve athletes' behavior but also build trust among stakeholders and foster long-term legitimacy for sports institutions (Karimi & Bastami, 2024). Similarly, organizational culture and management strategies in sports industries play a decisive role in embedding ethical standards into the daily practices of athletes and managers (Hamoud et al., 2024). This aligns with the argument that designing cultural models for sports requires both top-down institutional structures and bottom-up ethical practices from athletes and fans (Fallah et al., 2024).

Cultural development in sports is also tied to the recognition of indigenous and traditional practices. For example, traditional sports such as Zourkhaneh and Pahlevani wrestling embody a heritage of values and ethics that reflect historical notions of chivalry and community spirit (Agharazi et al., 2023; Fahim Devin & Asadollahi, 2022). These practices demonstrate how culture and sports are mutually reinforcing and why their preservation is critical for sustaining ethical values in modern sporting contexts.

At the same time, challenges to cultural development in sports are evident. Individual-level barriers such as emotional instability, unhealthy ambition, or the prioritization of fame may undermine adherence to ethical standards (Safari Dolou et al., 2021). Institutional-level constraints, including weak managerial commitment or insufficient financial support, also limit the effectiveness of cultural initiatives (Molanorouzi, 2021). Additionally, the rise of social media has amplified both opportunities and risks, as it can promote cultural engagement but also spread behaviors that weaken cultural integrity (Latiffard & Safari, 2021).

Evidence indicates that systemic implementation of ethical management is essential to overcoming these challenges. For example, ethical management frameworks ensure that cultural goals are not symbolic but actionable, enabling sports to function as a platform for cultural development (Derakhshandeh Ghaferokhi et al., 2021). Beyond domestic impacts, sports have also been identified as a tool for public diplomacy,

enhancing national image and transmitting cultural values across borders (Abdollahi et al., 2021). This suggests that the integration of cultural objectives in sports is not confined to national boundaries but also resonates with international engagement.

Finally, empirical studies underscore the necessity of designing structured models to institutionalize ethics in sports. This includes efforts to codify values into policies, foster cross-sector collaboration, and address the socio-cultural diversity within sports communities (Mand Alizadeh, 2020; Safari Dolou et al., 2020). Such frameworks are essential to ensure that cultural development in sports is both context-sensitive and sustainable. In line with this, attention to ethnic cultures within sports development has been shown to reinforce social cohesion and mitigate fragmentation (Ghasemian et al., 2019). Similarly, analyzing the role of culture creators and social actors highlights that families, institutions, and communities collectively influence cultural advancement in sports (Khosromanesh et al., 2018).

Historical perspectives also highlight that ethical principles such as fair play are indispensable for sustaining sports as a moral and cultural institution (Nadai & Alavi, 2009). Without embedding these principles, sports risk being reduced to mere competition devoid of broader societal impact. Taken together, the literature underscores that achieving cultural objectives in sports requires multi-level attention to individual, organizational, and societal factors, as well as a conscious effort to preserve heritage while adapting to contemporary challenges. Against this backdrop, the present study set out to analyze the methods of achieving cultural objectives in sports from the perspective of sports elites.

Methods and Materials

This study employed a qualitative methodology using in-depth thematic analysis to capture the perceptions of sports elites regarding methods of achieving cultural objectives in sports. The research environment included a wide range of sports elites such as national champions, sports managers, sociologists of sport, and legal experts in the field. Twelve participants were selected through purposive sampling, with data collection continuing until saturation was reached after the eighth interview, although four more were included to enrich the dataset.

Semi-structured interviews served as the main data collection tool. Interview questions were developed based on theoretical foundations and prior research, and validated through consultations with academic advisors. Interviews were conducted face-to-face in environments chosen by participants, recorded with consent, and supplemented with field notes. Each interview lasted between 35 and 50 minutes.

Data analysis followed Braun and Clarke's six-phase approach to thematic analysis. Transcriptions were reviewed thoroughly, initial codes were generated line-by-line, and codes were iteratively clustered into higher-order categories. Through this process, three overarching themes were derived, representing the key perspectives of sports elites regarding cultural objectives in sports.

Findings

The thematic analysis resulted in three overarching categories derived from 120 initial codes, 32 base codes, and eight organizing themes.

The first category concerned the **essence of culture in sports fields**. Participants emphasized that athletes should pay attention to ethics alongside physical training and competitive achievements. They highlighted the importance of valuing authentic human values, showing responsibility toward both self and society, and prioritizing team and community development over purely individual success.

The second category focused on the **methods of achieving cultural objectives in sports**. Central to this was the need for clarity of values within sports federations, adherence of managers and institutions to ethical principles, and alignment of laws and regulations with cultural values. Participants noted the importance of defining ethical goals alongside performance goals, training coaches in line with ethical standards, and integrating ethical education into professional training. They also stressed the importance of monitoring ethical

objectives at both professional and grassroots levels, creating enforcement mechanisms against unethical behavior, and promoting role models of ethical and chivalric conduct.

The third category identified **barriers to achieving cultural objectives**. Individual barriers included emotional instability among athletes and managers, unhealthy ambition, and fame-seeking behaviors. Systemic barriers were linked to insufficient attention to culture by sports organizations, formation of informal networks within federations, and a lack of financial resources for cultural initiatives. Social barriers included the influence of media, dominance of Western lifestyles over athletes' behaviors, and spectators' unrealistic expectations and pursuit of sensationalism.

Discussion and Conclusion

The findings of this study highlight that achieving cultural objectives in sports is a multifaceted process requiring simultaneous attention to values, methods, and barriers. Elites emphasized that defining the essence of culture in sports is a prerequisite for designing strategies to promote ethics and values. Clarity of values at the organizational level ensures that cultural goals are embedded in federations' missions and regulations, while role modeling and ethical education at the individual level cultivate a sustainable cultural environment. The study also revealed that systemic and social barriers pose significant challenges. Informal networks, insufficient managerial commitment, and the pressure of media-driven behaviors collectively undermine cultural development in sports. These results underscore the need for integrated frameworks that align institutional policies, athlete development programs, and societal engagement mechanisms.

In conclusion, cultural development in sports requires a holistic approach that bridges individual responsibility, organizational accountability, and social influence. By addressing barriers and strengthening enablers, sports can become a platform not only for physical excellence but also for ethical growth and cultural sustainability.

References

- Abdollahi, K., Abdollahi, I., & Behzad. (2021). The effect of sport on Iran's public diplomacy. *Research in Physical Education and Sport Sciences*, 9(2), 99-114. <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1839598/>
- Agharazi, F., Shojaei, V., & Hami, M. (2023). Identifying factors effective on the development of professional ethics in Iranian sports management. *Physiological and Management Research in Sport*, 15(4), 9-20. <https://doi.org/10.22034/spmi.2024.291353.2086>
- Braun, V., & Clarke, V. (2021). Can I use TA? Should I use TA? Should I not use TA? Comparing reflexive thematic analysis and other pattern-based qualitative analytic approaches. *Counselling and Psychotherapy Research*, 21(1), 37-47. <https://doi.org/10.1002/capr.12360>
- Derakhshandeh Ghaferokhi, S. S., Fahim Devin, H., Peymanizad, H., & Esmailzadeh Ghandehari, M. R. (2021). Implementing ethical management in the country's sports (Grounded Theory). *New Approaches in Sport Management*, 9(32), 105-120. <https://ntsmj.issma.ir/article-1-1593-fa.html>
- Fahim Devin, H., & Asadollahi, E. (2022). The effect of the dominant culture in ritual-heritage sports on the development of social capital in urban communities (Case study: Zourkhaneh sport and Pahlevani wrestling of Razavi Khorasan province). *Research in Educational Sport*, 29(10), 49-66. https://res.ssrc.ac.ir/article_2808.html
- Fallah, Z., Khodabakhshi, S., Bahlekeh, T., & Nodehi, M. A. (2024). Designing a qualitative model for the participation of religious and cultural institutions in improving ethical and Islamic values in sports.
- Ghasemian, F., Ghafouri, F., Honari, H., & Zakaei, M. S. (2019). Investigating the role of ethnic culture in sports development. *Socio-Cultural Studies of the Seminary*, 3(6), 135-157. <https://doi.org/10.22081/scs.2019.69610>
- Hamoud, J. M., Abdavi, F., Khodadadi, M. R., & Khalil Khamis, M. (2024). Structural model analysis of professional culture in the tennis sports industry.
- Karimi, A., & Bastami, H. (2024). Designing a professional ethics model for athletes. *Olympic Studies*, 1(1), 75-87. https://journal.olympic.ir/article_191949.html
- Khosromanesh, R., Khabiri, M., Alidoust Ghaferokhi, E., Khanifar, H., & Zarei Matin, H. (2018). Factor analysis of culture creators in promoting sports culture in Iran. *Journal of Organizational Behavior Management in Sports*, 5(1), 63-73. https://journals.pnu.ac.ir/article_4491.html
- Latiffard, M., & Safari, M. (2021). Network-based media consumption behavior analysis of sports fans. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 11(22), 87-104. <https://doi.org/10.52547/JRSM.11.22.87>

- Mahidashti, F., Mihandoost, Z., & Soleymannezhad, H. (2024). The effectiveness of Hatha yoga exercises on generalized anxiety, existential anxiety, and emotion regulation strategies in young men in Kermanshah. *Psychological Dynamics in Mood Disorders*, 3(5), 247-261. <https://doi.org/10.61838/kman.pdmd.3.5.18>
- Mand Alizadeh, Z. (2020). Designing a model for the institutionalization of ethics in sports. *Ethics in Science and Technology*, 15(4), 147-154. https://ethicsjournal.ir/browse.php?a_id=2093&sid=1&slc_lang=fa
- Mohammadi, R., & Bastami, H. (2024). Modeling the causal relationship between organizational virtue and professional ethics of employees of the General Department of Sports and Youth of Kermanshah province with the mediating role of strategic human resource management. *Journal of Organizational Behavior Management in Sports*, 11(4), 57-70. https://fmss.journals.pnu.ac.ir/article_11108.html
- Molanorouzi, K. (2021). Identifying and prioritizing ethical criteria in professional wrestling. *Olympic Socio-Cultural Studies*, 2(6), 109-136. <https://www.sid.ir/fa/Journal/ViewPaper.aspx?ID=581515>
- Nadai, T., & Alavi, K. (2009). Ethics in sports with a fair play approach. *Philosophical-Theological Research*, 10(2), 187-220. https://pfk.qom.ac.ir/article_233.html
- Pashaei. (2024). Zourkhaneh sports culture: A reflection of Iran's history, identity, and chivalry. *Iranian Culture History*, 1(2), 30-42. https://journals.tabrizu.ac.ir/article_19268.html
- Safari Dolou, F. D., Peymanizad, & Keshtidar. (2021). Investigating the effect of ethics development in sport on the promotion of ethical values. *Quarterly Journal of Sports Sciences*, 12(40), 57-78. https://journals.iau.ir/article_683048.html
- Safari Dolou, M., Fahim Devin, H., Peymanizad, H., & Keshtidar, M. (2020). Investigating the effect of ethics development in sport on the promotion of ethical values. *Quarterly Journal of Sports Sciences*, 12(40), 57-78. https://journals.iau.ir/article_683048.html
- Sanei, A., & Mohammadi Rezini, S. (2024). The relationship between ethics and sport and the anthropological and axiological foundations of sports ethics. *Ethical Knowledge*, 35(15), 57-72. <https://ensani.ir/fa/article/576221/>